कवष ऐॡ्रषः। आपः, अपांनपात् वा। त्रिष्टुप्

प्र देवत्रा ब्रह्मणे गातुरेत्वपो अच्छा मनसो न प्रयुक्ति।

महीं मित्रस्य वर्रुणस्य धासिं पृथुज्रयसे रीरधा सुवृक्तिम्॥ १०.०३०.०१

ब्रह्मणे- ब्रह्मवर्चसे । देवत्रा- द्योतमानाः । अपः- मूलशक्तिधाराः । अच्छ- अभिलक्ष्य । मनसो न प्रयुक्ति- मनसः प्रयोग इव । गातुः- गमनशीलः सोमो रसः । एतु- गच्छतु । मित्रस्य-स्नेहाधिदैवताय । वरुणस्य- ऋताधिदैवताय । पृथुज्रयसे- प्रभूतवेगप्राप्त्यर्थम् । महीम्- महतीम् । सुवृक्तिम्- अदोषाम् । धासिम्- धारणाम् । रीरध- साधय ॥१॥

अर्ध्वर्यवो ह्विष्मन्तो हि भूताच्छाप ईतोशातीरुशन्तः।

अव याश्चष्टे अरुणः सुपूर्णस्तमास्येध्वमूर्मिमुद्या सुहस्ताः॥ १०.०३०.०२

अध्वर्यवः- ध्वररिहतलोकमङ्गळकराः। हविष्मन्तः- हव्यवन्तः। भूत- भवत। उद्यातीः-कामयमानाः। अपः- मूलद्राक्तिधाराः। उद्यान्तः- कामयमानाः सन्तः। इत- गच्छत। अरुणः-रोचमानः। सुपर्णः- मुमुक्षामोक्षादिप्रतीको गरुडः। याः। अवचष्टे- पद्यति। ताः। सुहस्ताः- हे द्योभनहस्तोपलक्षितद्युभकर्मसंपन्ना आपः। अद्य- इदानीम्। आ- आभिमुख्येन। तम्। ऊर्मिं-भवतीनां तरङ्गम्। अस्यध्वम्- प्रक्षिपत॥२॥

अर्ध्वर्यवोऽप ईता समुद्रमुपां नपति हुविषां यजध्वम्।

स वो दददूर्मिमुद्या सुपूतं तस्मै सोमं मधुमन्तं सुनोत॥ १०.०३०.०३

अध्वर्यवः - हे ध्वररहिताः । अपः - जीवोदकानां प्राप्त्यर्थम् । समुद्रम् - हृदयसमुद्रम् । इत - गच्छत । अपां नपातम् - जीवोदकजमिः सर्वभूतिहतकतुम् । हिवषा - हृद्येन । यजध्वम् - पूजयत । सः - असाविः । वः - युष्माकम् । सुपूतम् - अतिपवित्राम् । ऊर्मिं - जीवधाराम् । अद्य - इदानीम् । ददत् - ददातु । तस्मै - अग्नये । मधुमन्तम् - मधुरम् । सोमम् - रसम् । सुनोत - निष्पादयत ॥३॥

यो अनिध्मो दीदेयदुप्स्वशन्तर्यं विप्रास् ईळेते अध्वरेषु।

अपां नपान्मधुमतीरपो दा याभिरिन्द्रों वावृधे वीर्याय॥ १०.०३०.०४

यः। अनिध्मः- इध्मरिहत एव। स्वत इति भावः। अप्सु अन्तः- जीवोदकेषु। दीदयत्- ज्वलित। यम्। विप्रासः- मेधाविनः। अध्वरेषु- ध्वररिहतेषु उपासनेषु। ईळते- स्तुवन्ति। अपां नपात्- जीवोदकजः सन्। तादृश अग्ने। याभिः। इन्द्रः- परमेश्वरः। वीर्याय। वावृधे- अभिवृद्धः। ताः। मधुमतीः- माधुरीः। अपः- मूलशक्तिधाराः। दाः- देहि ॥४॥

याभिः सोमो मोद्ते हर्षेते च कल्याणीर्भिर्युवितिभिनं मर्यः।

ता अध्वर्यो अपो अच्छा परेहि यदांसिञ्चा ओषधीभिः पुनीतात्॥ १०.०३०.०५

कल्याणीभिः- मङ्गळाभिः। युवितिभिः- तरुणीभिः। मर्यो न- मर्त्य इव। याभिः- यैः। सोमः- रसः। मोदते- तृप्तः। हर्षते च- प्रोत्साहितश्च। ताः- तानि। अपः- जीवोदकानि। अच्छा- अभिलक्ष्य। परेहि- प्रतिगच्छ। अध्वर्यो- हे ध्वररहित। यत्- यदा। आसिञ्चः- सिञ्चसि। तदा। ओषधीभिः- सोमैरित्यर्थः। रसैः। पुनीयात्- पुनीहि॥५॥

एवेद्यूने युवतयौ नमन्त यदीमुशस्त्रेश्वतीरेत्यच्छे।

सं जनिते मनेसा सं चिकित्रेऽध्वर्यवो धिषणापश्च देवीः॥ १०.०३०.०६

यत्- यदा । ईम्- एताः । उश्वातीः- कामयमाना मूलशक्तिधाराः । अच्छ- अभिलक्ष्य । उश्चन्-इच्छन् । अग्निः । एति- गच्छिति । तदा । यूने- युवकायाग्नये । युवतयः- मूलशक्तिधाराः । एव-एवम् । नमन्त- नमस्कुर्वन्ति । देवीः आपश्च- दिव्या मूलशक्तिधाराश्च । अध्वर्यवो धिषणा-ध्वररिहताग्नेधीश्च । सं जानते- सम्यक् जानन्ति । सं चिकित्रे- सम्यक् परस्परं पश्यन्ति ॥६॥

यो वो वृताभ्यो अर्कृणोदु लोकं यो वो मुह्या अभिशस्तेरमुञ्चत्।

तस्मा इन्द्राय मधुमन्तमूर्मिं देवमार्दनं प्र हिणोतनापः॥ १०.०३०.०७

यः। वृताभ्यः- आवृताभ्यः। वः- युष्मभ्यम्। लोकम्- बन्धनान्निर्गत्य बिहः प्रवाहार्थं स्थानम्। अकृणोत्- कृतवान्। यः। वः- युष्मान्। मह्याः- महत्याः। अभिशस्तेः- हिंसायाः। अमुञ्चत्- मुमोच। तस्मै। इन्द्राय- ईशनाधिदैवताय। मधुमन्तम्- मधुरम्। देवमादनम्- दिव्यानन्दम्। ऊर्मिं- तरङ्गम्। आपः- हे मूलशक्तिधाराः। प्रहिणोतन- प्रेरयत॥७॥

प्रास्मै हिनोत् मधुमन्तमूर्मिं गर्भो यो वेः सिन्धवो मध्व उत्सः।

घृतपृष्ठमीड्यमध्वरेष्वापौ रेवतीः शृणुता हवं मे॥ १०.०३०.०८

सिन्धवः - हे मूलशक्तिधाराः। यः। वः - युष्माकम्। गर्भः - गर्भस्थः। मध्वः उत्सः - मधुरस्य प्रस्रवः। तम्। घृतपृष्ठम् - ज्योतिष्मन्तम्। ईड्यम् - स्तुत्यम्। मधुमन्तम् - मधुरम्। ऊर्मं - रसतरङ्गम्। अस्मे - इन्द्राय। प्रहिनोत - प्रेरयत। अध्वरेषु - ध्वररहितोपासनेषु। रेवतीः - दानयोग्यसंपद्युताः। आपः - मूलशक्तिधाराः। मे - मम। हवम् - आह्वानम्। शुणुत॥८॥

तं सिन्धवो मत्स्रमिन्द्रपानमूर्मिं प्र हेत् य उभे इयर्ति।

मदच्युतमौशानं नेभोजां परि त्रितन्तुं विचरन्तुमृत्सम्॥ १०.०३०.०९

सिन्धवः - हे मूलशक्तिधाराः। यः - यो रसः। उभे - उभयमभ्युदयिनःश्रेयसात्मकम्। इयित-प्रतिपद्यते। तम्। मदच्युतम् - हर्षस्रावकम्। औशनम् - कामयमानम्। नभोजाम् - चिदाकाशजम्। त्रितन्तुम् - लोकत्रयतन्तुभूतम्। उत्सम् - स्यन्दनशीलम्। विचरन्तम् - सरन्तम्। मत्सरम् -तर्पकम्। इन्द्रपानम् - इन्द्रभोगम्। ऊर्मि - रसतरङ्गम्। प्र हेत - प्रेरयत॥९॥

आवर्वृतितीरध नु द्विधारा गोषुयुधो न नियवं चरन्तीः।

ऋषे जिनेत्रीर्भुवेनस्य पत्नीरपो वेन्द्स्व सवृधः सयौनीः॥ १०.०३०.१०

अध- अथ। आवर्वृतीः- आवृत्ताः। द्विधाराः- अभ्युद्यिनःश्रेयसमयधाराः। गोषुयुधः- बद्धासु गोषु चिद्रिश्मिषु सत्सु वृत्रैर्युद्ध्यमानस्येन्द्रस्य मार्गगाः। न- संप्रति। नियवम्- सोमं रसम्। चरन्तीः- आचरन्तीः। भुवनस्य- विश्वस्य। जिन्त्रीः- जननीः। पत्नीः- रिक्षणीः। सवृधः- समानवर्धकीः। सयोनिः- समानसद्नाः। अपः- मूलशक्तिधाराः। ऋषे- क्रान्तदिर्शन्। वन्दस्व- नमस्कुरु स्तुिह च॥१०॥

हिनोता नो अध्वरं देवयुज्या हिनोत् ब्रह्म सुनये धर्नानाम्।

ऋतस्य योगे वि ष्यध्वमूर्धः श्रुष्टीवरीर्भूतनास्मभ्यमापः॥ १०.०३०.११

देवयज्या- देवयजनाय। नः- अस्मभ्यम्। अध्वरम्- ध्वररहितमुपासनम्। हिनोत- प्रगमयत। धनानाम्- संपदाम्। सनये- लाभाय। ब्रह्म- मन्त्रम्। हिनोत- प्रगमयत। ऋतस्य योगे- धर्मयोगे सति। ऊधः- पयः। ज्ञानमिति भावः। वि ष्यध्वम्- विमुञ्चध्वम्। आपः- जीवोदकधाराः। अस्मभ्यम्- नः। श्रृष्टीवरीः- सुखमय्यः। भूतन- भवत ॥११॥

आपों रेवतीः क्षयंथा हि वस्वः कतुं च भद्रं बिभृथामृतं च।

रायश्च स्थ स्वेपत्यस्य पत्नीः सरस्वती तद्गृणते वयौ धात्॥ १०.०३०.१२

वस्वः- चित्तवृत्तिस्तम्भकारकाः। वसु स्तम्भे। रेवतीः- दानयोग्यसंपद्युक्ताः। आपः- मूलशक्तिधाराः। क्षयथ- निवसथ। हि- खलु। भद्रम्- लोकमङ्गळम्। क्रतुम्- सङ्कल्पम्। अमृतम्- अमरणधर्मं च। बिभृथ- धारयथ। रायश्च- संपदः। स्वपत्यस्य- शोभनापत्यस्य च। पत्नीः- पालियञ्यः। स्थ- भवथ। गृणते- स्तुवते मन्त्रयुक्ताय। सरस्वती- सरणवती चोदनाधिदेवता। वयः- सुभोगम्। धात्- द्धातु॥१२॥

प्रति यदापो अद्देश्रमायतीर्घृतं पर्यांसि बिभ्नेतीर्मधूनि।

अध्वर्युभिर्मनेसा संविद्ाना इन्द्रीय सोमं सुर्पुतं भरेन्तीः॥ १०.०३०.१३

आपः- हे मूलशक्तिधाराः। आयतीः- आगच्छन्तीः। घृतम्- ज्योतिः। मधूनि- मधुरान्। पयांसि-रसान्। बिभ्रतीः- धारयन्तीः। अध्वर्युभिः- ध्वररिहतैः। मनसा- चित्तेन। संविदानाः- संयक् ज्ञाताः। इन्द्राय- परमेश्वराय। सुषुतम्- सुष्ठु निष्पादितम्। सोमम्- रसम्। भरन्तीः। युष्मान्। प्रति अदृश्रम्- अपश्यम्॥१३॥

एमा अग्मन्नेवतीर्जीवधेन्या अध्वर्यवः साद्येता सखायः।

नि बर्हिषि धत्तन सोम्यासोऽपां नम्रा संविदानास एनाः॥ १०.०३०.१४

इमाः- एताः। रेवतीः- संपद्युक्ताः। जीवधन्याः- जीवने भाग्यभूताः। अग्मन्- आगच्छिन्त। सोम्यासः- सोमपरा रिसका इति भावः। सखायः- हे मित्रभूताः। अध्वर्यवः- ध्वररहितोपासकाः। अपां नप्त्रा- अग्निना । संविदानासः- सम्यक् ज्ञाताः । एनाः- एताः । सादयत । बर्हिषि- दर्भासने चित्तासने वा । नि धत्तन- नियमेन स्थापयत ॥१४॥

आग्मन्नापं उद्यातीर्बेहिरेदं न्यध्वरे असदन्देवयन्तीः।

अर्ध्वर्यवः सुनुतेन्द्रीय सोमुमभूदु वः सुशको देवयुज्या॥ १०.०३०.१५

उश्तीः- कामयमानाः। आपः- मूलशक्तिधाराः। बर्हिः- दर्भासनं चित्तासनं वा। आ अग्मन्-आगताः। देवयन्तीः- देवकामाः। अध्वरे- ध्वररहितोपासने। नि- नियमेन। असदन्- उपविष्टाः। अध्वर्यवः- ध्वरहितोपासकाः। इन्द्राय- परमेश्वराय। सोमम्- रसम्। सुनुत- निष्पादयत। वः-युष्माकम्। देवयज्या- उपासनम्। सुशका- सुलभतया शक्या। अभूत्- अभवत्॥१५॥